

været Tale om Politivæsenet. Idet den fore-
 slaede Lov udtrykkelig gjør en Bemærkning
 med Hensyn til Landjurisdiktionerne, altsaa
 med Hensyn til den hele store Del af Juris-
 diktionerne, der omfatter Landet, udtaler den
 sig nemlig om Ordningen der kun som om
 Noget, der kan ske, medens den paabyder, at
 der for Kjøbstæderne, hvor man, saavidt mig
 bekjendt, ikke hidtil har havt nogen særlig
 Grund til at sævne Vedtægter, skal udfær-
 diges saadanne. For Landets Vedkommende,
 hvor det jo er bitterligt, at Politiet er, jeg
 tør vel ikke sige i en slet Orden, men dog i
 en mindre onskelig Orden, siger man derimod,
 som sagt, ogsaa nu kun et „kan“. Hvad jeg
 vilde ønske, var imidlertid, at man netop al-
 vorlig vilde sætte Bliffet paa at saa nogen
 Orden i vort Landpoliti. I et Lovforslag
 angaaende Brændevinshandelen, der i forrige
 Samling blev forelagt af Regjeringen, om-
 taltes det i Motiverne som en anerkjendt Sag,
 at Politiet paa Landet var slet; jeg havde nær
 sagt, at jeg endogsaa troede, at dette sidste
 Udtryk var blevet brugt; men ialfald var der
 da brugt et Udtryk, som kom det nævnte Ud-
 tryk overordentlig nær. Det forekommer mig,
 at det turde kræve alvorlig Overveelse, om
 man ikke kunde afhjælpe dette. Da det For-
 slag til Lov, som her foreligger, sidst var til
 Behandling her i Thinget, havde man ved
 Hjælp af samme igjennem den offentlige Po-
 litiretsprocedure søgt at indføre nogen Mund-
 lighed. Dette har man imidlertid skaar
 bort i det andet Thing under Henvisning til
 den almindelige Sætning, at man i saa Hens-
 seende bør afvente det Dieblit, da Forslaget
 til den hele nye Procesordning kommer til at
 foreligge; først da vil det rette Tidspunkt
 være kommet til at tage disse Ting under
 samlet Overveelse. Jeg har efter forskjellige
 enkelte Uttringer, Politivæsenet betræffende, der
 ere komne frem under Forhandlingerne om den
 foreliggende Sag, Grund til at antage, at en
 lignende Tanke ligeledes ligger til Grund for
 den Bigentilbage, der viser sig, hvergang
 der er Tale om at røre ved Politiet paa
 Landet. Man viser da hen til den store
 Omordning, og beroliger sig med, at til den

Tid vil ogsaa Politivæsenet paa Landet kunne
 ordnes. Men netop paa Grund heraf har jeg
 ønsket nu at fremkomme med en Udtalelse,
 hvorved jeg for mit Vedkommende bestemte
 protesterer imod, at man med Rette kan gjøre
 en saadan Henvisning paa Politiets Omraade.
 Det er min fulde Overbevisning, at, naar
 man samtidig med at indføre en hel ny, formel
 Fremgangsmaade og med at afflasse det For-
 hør, som vi nu kjende i kriminelle Sager, og
 gaa over til den Ordning af den kriminelle
 Behandling af Sagerne, som det maa antages
 er tilfattet, tillige vil indføre et nyt, uøvet
 Politi, da vil man blive saa ilde stillet, at
 det at være Stratenrover paa Landeveien vir-
 kelig vil være en Stilling, som ikke vil være
 forbunden med nogen stor Usikkerhed, idet-
 mindste ikke i de første Aar. Det er mig
 fuldkommen klart, at, naar baade Dommer-
 personalet og Politipersonalet er fuldkomment
 nyt og uøvet, og naar man samtidig gjennem
 Politiets Virksomhed skal bringe Beviser til-
 stede, som man hidtil har havt temmelig let
 eller rigelig Afgang til at skaffe sig gjennem
 Forhør, saa vil Stillingen blive en saadan,
 at Retsusikkerheden vil være i en overordentlig
 Grad. Og medens der nu fra alle Sider
 stiles hen til, at den paatænkte nye proces-
 suelle Ordning skal træde frem og ind i Livet
 saa snart som mulig, saa kan jeg derfor ikke
 negte, at det staar for mig som en nødvendig
 Betingelse for, at denne nye Ordning skal
 kunne indføres med nogenformelst Tryghed
 for Samfundet, at man iforveien faar et
 velordnet Politi, der er saaledes indøvet, at
 det kan siges at være tilstede, naar den nye
 Ordning træder i live. Jeg vilde have den
 største Betænelighed ved at give min Stemme
 til, at den nye Ordning af den kriminelle
 Proces traadte i Værk, før der forelaa ialfald
 Elementerne til et nogenlunde velordnet Po-
 liti, der kunde opfylde de Funktioner, som staa
 i Forbindelse med hele den omtalte nye Ordning.
 Der er — det indrømmer jeg — maasse en
 Bæmselighed tilstede, der stiller sig iveien for
 at Regjeringen med Lethed kan røre ved denne
 Sag, og det er den Omstændighed, at Politi-
 væsenet hos os er et kommunalt Anliggende.